

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Care domnie-i bună?

In ziua de astăzi toți râvnim slujbe și domnii, dar puțini ne dăm seama care-i domnia cea bună.

de DASCĂLUL SANDU.

Se apropie toamna cu pași mari și sunt atâția părinți, cari, având copii de școală, nu știu în cotro să se îndrepte cu dânși în luna lui Septembrie. De când am ajuns și noi Românii din Ardeal la drepturi și la libertăți, ne-a hărăzit scumpa noastră țară o sumedenie de școli, de toată mâna, cari împart învățatură și puțința de-a răzbi înainte în furtunoasele valuri ale vieții.

Astăzi nu este orașel, cât de mic, în țara Ardealului, care să nu aibă două-trei școli românești, sau chiar și mai multe, fără să mai vorbim de școlile primare, de cari au aproape toate comunele și satele, oricât de dosite și de îndepărtate ar fi.

Zeci de mii de dascăli și de profesori se trudesc în tot cuprinsul României să toarne glagorie și meșteșug de slove în tinerile porodițe ale neamului. Avem licee peste licee, școli normale pentru creșterea învățătorilor, seminarii și teologii, universități, școli de meserii și de agricultură, cari toate au o singură țintă: saltarea poporului românesc din obida și din umilința de ieri și creșterea cârturării de lipsă pentru nevoile țării. Slujbele și domniile acestui stat trebuiesc umplute cu tineret de-al nostru, căci doar noi am sângerat pe celea câmpuri de luptă pentru înfăptuirea lui.

Ni-se pare însă că noi, rândul de oameni de astăzi, mai cu seamă transilvănenii, când este vorba să ne pornim copiii la *carriere* și la cărări spre pită de trai, prea ne legăm numai de domnii și de slujbe cu peana, dându-ne copiii numai la școli cari scot „domni“, adică sgărietori de pene prin celea cântălării, funcționari, dascăli, profesori, doftori, avocați și alte bresle de acest soi.

Fiecare mamă, când umple desaga cu merinde, să-și pornească fătul spre

școala dela oraș, se gândește în fundul sufletului:

— Ajută-i Doamne lui Ionică al meu, să se aleagă „domn mare“, să-mi fie fală cu dânsul când s'o întoarce dela învățăturile celea înalte..!

Sfânt gând este acesta și ispititor pentru orice mamă. Numai cât, vai, săracul Ionică, cât va trebui să întindă din grumazi și cât va răbda de foame, până va ajunge la mult dorita „domnie“..! Domniile dorite de scumpele noastre mame sunt, durere, celea mai greu de ajuns și cele cari cer cea mai îndelungată trudă. Iar după ce te-ai ales „domn“ domnia aceasta este cea mai rău și mai mașter răsplătită. Trist dar adevărat!

Domnia sgărietorilor de hârtie

Un cârturar de mijloc, cum pot nădăjdui să ajungă copiii satelor noastre, în cazul cel mai bun dacă au 5—10,000 lei plată pe lună. Iar cu atâția bani greu poți ținea casă domnească astăzi. Și dacă te așezi și te dăruiește Dumnezeu cu 4—5 copilași, vai de domnia și de viața ta, cântălistule, funcționarule, domnule cu sula'n straiță și cu acul în pălărie! Ai râvnit la domnie și ai nimerit tot la neagra sărăcie..

Unde mai pui că bieții funcționari și slujbași, chiar și cei mai „mari“, au atâția inspectori, prefecți și miniștrii, atâția poruncitori, cărora trebuie să le facă temenele și închinăciuni, încât în 2—3 ani rămân fără oase în spinare. Ș'apoi proclata de politică, cu ale ei fortoane și șurupuri! Că dacă nu joci precum îți flueră „șeful“ dela putere, te-ai curățat de toată domnia într'o clipă și rămâi pe drumuri cu toate cioveiele și otrocatele tale..

Și nici la avocați nu le merge astăzi chiar strălucit, cum le mergea odată. Dacă ești un om mai mollu și mai cu

suflet, dacă nu învârți tertipuri, tragi pe dracul de coadă și ca avocat.

Insă câți copii pot răzbi până la domniile înșirate mai sus? Cei mai mulți o mână doar până la clasa a patra de liceu și apoi din lipsa de bani a părinților se potignesc la calea jumătate, fără pită și fără sărăcia de domnie râvnită.

Pilde triste din viața de toate zilele.

Ne spunea un preot dela oraș, mai zilele trecute:

— De când s'a făcut România mare încoace, satele din jurul orașului nostru au trimis zeci și sute de copii la gimnaziul din S. Ne râdea sufletul când îi vedeam cum nizuiesc spre lumină. De atunci au trecut câțiva ani și rândurile de copilași au isprăvit școala cu patru clase secundare. Cei mai mulți s'au aciuit și au umplut cancelariile orașului, poșta și gara. Și tare ne-am bucurat de lucrul acesta. Vedem însă acum, că nu toți s'au putut rostui în orașul nostru și, poștește prin sate, de vezi, că sunt pline de tineri absolvenți de 4 clase secundare cari taie frunze la câni și pândesc slujbulițe amărâte pe la prefectură și pe la alte birouri. Plugul nu le mai miroase bine, dar au haine după modă și mănăcă deageaba pita părinților.

— Vezi pe domnișoara ceea de colo, cu copiii fostului prefect, — urmează vorba acelaș preot cu durere de popor, — aceea e absolventă de 4 clase civile și fiindcă n'a putut merge mai departe, a căutat să se bage slujnicuță, că părinții i-au dat calea, zicând: „Du-te și trăiește unde vrei, că noi nu putem ținea domnișoară la casă“. Mult mai bine-i era ei să fi rămas la cătrînță și la iie, se făcea fată frumoasă și se mărita c'un plugar harnic și isteț. Dar așa uite-o, șterge la nas copiii domnilor..

Iată unde duce râvna spre domnia care nu-i bună, suspinăm noi. Și vor suspina toți aceia cari vor mai vedea asemenea „carriere“ frânte și chinuite.

Noi nu vrem să speriem pe copiii nației noastre dela cântălării, dela advocaturi și dela alte bresle domnești, ci

am dori să îndreptăm ochii părinților și spre alte cariere, cu mai puțină vâlvă și fudulie, dar mai bănoase și mai de sine stătătoare, cum sunt *negotul și meseriile* de pildă.

Alte cărări mai fericitoare.

Noi avem aici la Blaj negustori, cari din copii de săteni s'au ridicat la case cu contignății și la averi de milioane. Și au adevărata domnie, care nu le-o poate lua din mână decât doar marele Dumnezeu. Am avut un pantofar — durere, mort prea de grabă! — care din țipici și din bocanci țărănești a adunat o avere foarte frumoasă, fiind și stălpul unei fabrici, care s'a susținut mai cu seamă prin istețimea și râvna lui. Și câte pilde de acest fel n'am putea aduce din întreg cuprinsul Ardealului și al țării. Iar în America, câți miliardari nu s'au făcut din ucenici și din vânzători de gazete pe la trenuri!

Domnia adevărată nu este în ranguri și'n slujbe cu nume răsunătoare, ci în carierele cu învârteală de negoț și de ciocane, cari fac banul și dau vieții zăstăm și tărie.

Unui inginer străin din orașul Diciosânmărtin nu i-a fost nici greu, nici rușine (auzi vorbă!) să-și ia copilul dela carte, din clasa cincia de liceu, și să-l puie la lucru, la zidărie, zicând:

— Cu carte prea multă nu știu undear scoate-o, dar dalta și ciocanul abunăseamă fac om dintr'ânsul!

Avem sămănat cucuruz mai mult decât oricând. Ministerul agriculturii arată că anul acesta s'a sămănat cucuruz mai mult decât oricând, de când trăim în România-Mare și anume 4 milioane 240 mii, 185 hectare.

Apostolul Duminicii.

Duminea XI după Rusalii
(28 August 1927). — I. Cor.
9, 2-12. —

Frăților, pecetea apostoliei mele voi sunteți în Domnul.

Sf. apostol Pavel a întemeiat însuși biserica din Corint predicând acolo un an și jumătate, ceea ce este ca și o pecete a apostoliei sale.

Răspunsul meu la ceie mă întreabă acesta este:

Poate să fie o seamă de oameni cari se indoiesc de apostolia mea. Acestora le pot arăta rodul muncii mele de apostol care înainte de toate întemeierea bisericii din Corint este.

Au doară nu avem putere a mânca și a bea?

Dintr'al vostru adecă, dupăcum fac și alții cari vă predică, dar mai cu seamă apostolii cei mincinoși, pe cari îi țineți cu de toate.

Au doară nu avem putere pe o soră muiere să purtăm, ca și alți apostoli și frații Domnului și Chifa?

Chiar și pe Mântuitorul l-au urmat și l-au slujit câteva muiere credincioase, dupăcum ni-se spune la Mateiu 27, 55: »Și erau acolo și muiere multe, de departe privind, cari mersese după Isus din Galilea, slujind lui«. Astfel de muiere îi urmau și pe Apostoli, făcându-le de mâncare și spălându-le rufele. Sub soră înțelege soră intru Hristos, adecă creștină. Frații Domnu-

lui erau: Iacob fratele Domnului, Simon Hananeul și Iuda Taddeul, cari însă nu erau frați ci numai veri cu Isus. Chifa este numele grecesc al lui Petru.

Sau doară numai și Varnava nu avem putere a face aceasta?

Apostolii cari predicau între Evrei au păzit obiceiul acela de a-și duce cu sine și câte o muiere, care se îngrijea de ei. Pavel însă și Varnava au predicat între păgâni, și de aceea au socotit că e mai bine să meargă singuri și însiși să-și câștige, cu lucrul mânilor proprii, mâncarea de toate zilele. Aceasta au făcut-o pentru că nu cumva să smintească pe cineva.

Cine slujește în oaste vreodată culeasa sa? Sau cine sădește vie, și din roada ei nu mănâncă? Sau cine paște turma, și din laptele turmei nu mănâncă?

Cu trei pilde dovedește sf. Pavel că vrednic este lucrătorul de plata sa. Și pildele sunt de fapt foarte bune, pentru că și apostolii sunt ostași, dar ostașii lui Hristos; și ei au sădit vie, via Domnului, care aduce roade; și ei au păscut turma cuvântătoare a Domnului.

Au doară după om grăesc acestea? Au nu legea zice acestea?

Nu numai după om, adecă cu înțelepciune omenească vă dovedesc eu acestea, ci și din legea lui Dumnezeu, scrisă de Moise.

Pentru că în legea lui Moise este scris: »Să nu legi gura bouului ce treeră«. Au doară de boi are grijă Dumnezeu? Ori doară pentru noi cu adevărat zice? Căci pentru noi s'au scris, căci celce ară, dator este să are întru nădejde, și celce treeră, de nădejdea sa trebuie să aibă parte.

Când Dumnezeu poruncește în cartea V a lui Moisi, la 25, 4, să nu legi gura bouului ce treeră, și astfel se îngrijește până și de vite, nu de boi are grijă Dumnezeu ci de oamenii cari lucră. Înțelesul cuvintelor acestora nu este altul, decât acela, că vrednic e lucrătorul de plata sa.

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Din popor.

*Cu nevasta beutoare
Să nu 'ntinzi grâul la soare
Că duce-o mierță 'n crătintă
Și strigă la crâșmăriță:
— Bună ziua crâșmăriță,
Câtă beutură-mi dai
Pe fâină de-un mălai?
Ea-și bea și poalele noi
Și păstura dinapoi...!*

*Cu bărbatul beutor
Nu mai faci pită 'n cuptor,
Numai mămăligă 'n oală
Dar ș'aceea o mândi goală,
C'at mânca-o cu dedulce
Dar ce are 'n crîșmă duce.*

Dumnezeu și învățatul Negoită.

Un tinăr din București s'a dus la învățatură înaltă prin străinătăți. A umblat pe la Paris și de-atâta învățatură i-se dusesse și părul de pe cap: a rămas chel dela frunte până în creștet. Acu nu-i vorbă învățatura ca învățatura, nu prea îl trăgea inima spre ea. Mai mult

prin baluri și petreceri o dusesse, cheltuind banii părintești. Iar când s'a întors în țară, doctor mare, domnul Ion Negoită, încrunțat și cu ochelarii pe nas, voind să treacă drept om prea învățat, făcea harcea—parcea din credința omenească și striga cu pătrundere: „Domnilor! Nu, nu este Dumnezeu!“

Și după ce s'a așezat el în orașul București, îl chemau rudele și cunoscuții ca pe un om care a umblat lumea și multe știe. Il chemau la prânzuri, la petreceri, și el se ducea totdeauna, căci îi plăcea petrecerea și vinul bun; la acesta mai ales se pricepea.

Intr'o bună zi îl poștește pe domnul Negoită la masă o rudă mai depărtată. Acolo, după toate pregătirile și după ospaț oamenii se împărțise prin odaie și încep a vorbi de interese. Domnul Negoită se apropie de fetele gazdei: două fete frumoase, una de 13 ani și una de 15 ani. Fetele vorbeau. Domnul Negoită își răsucesse mustața, își pipăie chelia, dă un târcol fetelor, apoi zice:

— Mă rog, domnișoarelor! Despre ce vorbiți d-voastră?

— Despre ziua de mâni... zice Mezina.

— Și ce vorbiți mă rog, despre ziua de mâni?

— Spuneam către soră-mea că mâni e Duminică și că totdeauna trebuie să ne sculăm mai de vreme, ca să ne ducem la biserică...

— Așa? întreabă cu mirare domnul Nego-

ită. Dumneavoastră va să zică vă duceți la biserică?

— Apoi da — totdeauna ascultăm sfânta slujbă.

— Cum se poate? vorbi răsând domnul Negoită. Dumneavoastră credeți în Dumnezeu? Hm!

Mezina tăcu deodată și privi spre soră-sa. Fata cea mare tăcuse și se uita țintă la învățator. Acum începe ca să vorbească; și întreabă cu insuflețire:

— Vrea să zică dumneta, domnule Negoită, nu crezi în Dumnezeu?

— Eu? Am crezut odată. Dar de când m'am dus la învățatură înaltă prin străinătăți, de când m'am ridicat cu știința deasupra celorlalți oameni, de atuncea am ajuns să înțeleg că Dumnezeu nu este de cât o vorbă deșartă fără de nici un înțeles!

Fata cea mare a gazdei își pleacă o clipă ochii în pământ oarecum rușinată, apoi grăi cu blândețe:

— Domnule Negoită, eu prin străinătăți nu m'am adăpat de la izvoarele învățaturii cum te-ai adăpat dumneta, eu nu m'am putut rădica cu știința deasupra celorlalți oameni cum te-ai ridicat dumneta, totuși am să te rog ca să-mi răspunzi la o întrebare...

— Poftim domnișoară! zice domnul Negoită, întreabă-mă ce vrei. Îți răspund într-o clipă...

Dacă am sămănat noi vouă cele spirituale, au mare lucru este de vom secera dela voi cele trupesti?

Dupăce credincioșii sunteți sămănătura noastră, care multă și frumoasă roadă spirituală aduce, cuvine-se să primim dela voi cele de lipsă pentru susținerea vieții.

Dacă au parte alții de puterea aceasta asupra voastră, pentruce nu mai bine noi?

Alții, adecă aceia cari numai de câțeva vreme predică la voi, primesc dela voi plată, ca să poată trăi, iar noi, cari de atâta vreme vă predicăm, să nu avem dreptul acesta?

Insă nu am făcut după puterea aceasta: ci toate le răbdăm, ca să nu dăm vreă împiedecare evangheliei lui Hristos.

Apostolul de astăzi le sună cu deosebire acelor creștini sgârșiți și nedrepti, cari nu vreau să plătească cele convenite preotului. Fac ce fac, dar când e vorbă de plăta se codesc, ba mai răscoală și pe alții.

Dar sf. apostol Pavel mai aduce și alte dovezi pentru sprijinirea acestui drept, și anume: 1) asămănarea slujbei preoțești cu slujba de militar, de lucrător la câmp și de păcurar la oi. 2) legea lui Moise, care spune, că bouului care treeră nu este iertat să-i legi gura, adecă are drept să mânânce din roada pe care o treeră 3) pilda preoților și levitilor din Vechiul Testament despre cari ne spune sf. Pavel la stih 13 și al cap. 9. următoarele: »Au nu știți că ceice lucrează cele sfinte, din biserică mânâncă; și cari slujesc altarul, cu altarul se împărtesc? Așa a rânduit și Domnul, ca aceia ce propovăduesc evanghelia, din evanghelie să se hrănească« 4) firea lucrului, că doar preotul, al cărui slujbă este predicarea cuvântului lui Dumnezeu, nu se poate apuca de alte afaceri, de negoț ori de măiestrie, ca să poată trăi, ci se cuvine ca să-l susțină credincioșii.

IULIU MAIOR.

Cum stă Lumea și Țara?

Ce mai e nou în politică.

Nimic deosebit. Fruntașii politici, cei mai mulți, au plecat din București, la hodină de vară și politica hodinește și ea. Doar' alegerile zise *parțiale* (pentru locurile rămase goale din vre-o pricină oarecare) dacă mai fac unele gânduri politicoianilor.

În aceste alegeri, cari se vor ținea în luna Septemvrie, partidele din opoziție ar dori să-i facă intrare în Casa Țării și dlui *Nicolae Iorga*, de care-i mare rușine pe țară că a rămas afară. Dl Iorga a declarat însă că numai așa primește să fie candidat, dacă toată opoziția (național-țărăniștii, averescanii și iorghisții) își dă mâna să lupte împreună contra liberalilor.

Liberalii au zis însă, că dâșii încă nu pun contra-candidat dlui Iorga. Marele învățat nu vrea însă să primească un scaun de milă și așa a declarat că rămâne mai bine tot la o parte.

Ce fac miniștrii.

Miniștrii, unii au plecat în străinătate ca dd. Vintilă Brătianu și Titulescu, iar alții pregătesc planuri pentru lucrările lor dela toamnă. Ministrul *Anghelescu* făgăduiește mari schimbări în orânduirea școlilor de toată mâna. Dl *Duca* spune, că după alegerile parțiale din toamnă, va face mari schimbări între prefecți, înlocuind pe unii dintre cei de azi cu alții. Dl *Tătărescu* umblă prin Ardeal și cercetează pe prefecți, întrebându-i despre lipsurile și durerile poporului. Duminecă în 14 August a avut o sfătuire cu 5 prefecți din Ardeal în gara Teiuș.

Vaporul „Traian“ nu se mai poate mântui.

Ne aducem aminte câtă trudă s'a pus ca vaporul „Traian“, înpotmolit în apropiere de Constanța, să fie scos la larg și reparat. De luni de zile a cheltuit statul nostru zeci și sute de milioane ca cel mai mare și mai frumos vapor al marinei românești să fie mântuit.

Totul a fost însă înzadar.

Un gazetar dela „Dimineața“ din București, trimite de curând știrea dela Constanța, că mândrul „Traian“ este sorocit morții. El nu mai poate fi nici decum mântuit. De aceea conducătorii marinei au hotărât să-l bată în licitație, apoi ce va mai rămânea dintrânsul, coșul de sub apă, să fie aruncat în aer cu dinamită...!

Așa se incheie un lung beteșug, care de foarte multă vreme a fost privit cu multă strângere de inimă de întreagă țara. Jalnic sfârșit!

Nemții n'au putut sbura peste Ocean.

De când s'au găsit americani cari au făcut bravura să treacă în sbor apa cea mare dintre America și Europa, se tot sufulcă și Englezii și Francezii și Nemții, să sboare și ei peste Oceanul Atlantic.

Mai multă valvă au făcut de curând Nemții, vrând să facă de rușine pe Englezi și pe Francezi, luându-le înainte. Sâmbătă în 13 August au și plecat din Germania două aeroplane „Europa“ și „Bremen“, dar amândouă n'au ajuns mai departe decât până deasupra coastelor Angliei și au fost silite să se întoarcă înapoi. S'a dovedit că mașinile fabricate de Nemți nu sunt destul de bune, să poată face lunga cale peste Ocean.

Germanii spun însă că sburătorii lor au fost siliți să se întoarcă din cauza marilor furtuni cari băntuie deasupra apelor. Furtuni nefurtuni, fapt este că Nemții au înghițit de astă dată o mare gălușcă și s'au tras rușinați în bârlog.

A împușcat pe tatăl său.

Un tinăr funcționar dela Cluj de multă vreme doria să-l ducă pe tatăl său la sine și să locuiască împreună. De curând și-a putut împlini însăfârșit această dorință arzătoare și era foarte fericit. O și spunea la toți cunoscuții:

— Mi-a ajutat Dumnezeu să văd pe bătrânul în casa mea și sunt tare mulțumit.

În zilele trecute tinărul funcționar și-a cumpărat un revolver și s'a dat să-l arete tatălui său. Nu știa însă că revolverul este încărcat și tot sucindu-l și răsucindu-l, revolverul s'a slobozit cu mare detunătură. Glonteale a nimerit pe bătrân drept în crucea pieptului. Când s'a desmetecit tinărul din spaima detunăturii, părintele său zăcea la pământ, într'o baltă de sânge.

Nenorocitul fiu, văzând ce a făcut, a prins a striga ca un smintit:

— Vai, am împușcat pe tata! Ajutor, ajutor!

La strigătele lui au sârit vecinii și i-au ajutat să-l ducă pe bătrân la spital. Doctorii

— Atuncea domnule Negoită, dacă ești bun, spune-mi te rog cine face oul?

Fata rostise cam tare vorbele acestea și toți oaspeții auzind, se apropiară să vadă despre ce-i vorba.

— Hm! zice învățatul. Ce întrebare ciudată și ușoară! Oul îl face găina, asta se știe.

— Foarte bine, domnule Neagoită, zise fata; dar pe găină cine-o face, poți să-mi spui?

— Cum nu? Și dumneata, domnișoară, știi, că găina din ou se naște.

— Prea bine. Acum încă o întrebare: care a fost mai întâi: găina ori oul? Asta poți să-mi spui?

— Cum nu? Prea ușor. Eu cred că întâiu și întâiu a fost găina.

— Cum se poate? Vra să zică la început a fost găina, care nu s'a născut din nou?

— Adică nu, stăi, vorbi domnul Negoită, voiam să spun că la început a fost oul și din ou s'a născut găina.

— Așa? Și mai frumos! Vra să zică a fost un ou pe care nu l-a ouat nici o găină! De unde a ieșit oul acela?

— Hm adică cum să spun începuiar învățatul... cum s'a întâmplat... din pricină că... Aici începu să tușească, cam încurcat. Iar fata zice cu hotărâre.

— Domnule Negoită, văd că nu ști să-mi spui, să mă luminezi și eu: a fost oul înaintea găinei, ori găina înaintea oului?

— Apoi domnișoară, e știut. Eu zic că găina a fost înaintea oului.

— Bun. Vra să zică, a fost o găină care n'a ieșit din nou.

Atunci, dacă n'a ieșit din ou, de unde a ieșit? Cine a făcut-o?

— Ei! Zise supărat domnul Negoită; dumneata, domnișoară, tot îmi vorbești de găini și de ouă, parcă ași fi negustor de găini.

— Ba nu, vreau să-mi spui numai cum și din ce s'a născut mama găinilor, găina aceea din care au ieșit alte găini, și așa mai departe... Din ce s'a născut mama tuturor, domnule Negoită?

— Și de ce să-ți spun? întrebă cu năduh învățatul dela Paris.

— Ști de ce? Zise cu tărie fata. Pentru că dumneata ai spus mai înainte că în străinătăți ai învățat un lucru mare, că Dumnezeu n'are ființă. Voiam să te-aduc aici și să-ți spun că cel care a făcut cel dintăiu ou, ori dacă vrei cea dintăiu găină, este Dumnezeu cel care și pe dumneata te ține, domnule Negoită! Cum așa? Dumneata nu poți lămuri fără Dumnezeu nici măcar ce-i aceia un ou și vrei să deslegi tainele cerului? Dumneata nu știi de unde vine un ou și vrei să dărâmi dumnezeirea? Dumneata nu știi de unde vine oul și vrei să-mi spui că ți-ai dat seama de obârșia lumilor?

Dar învățatul nu mai asculta vorbele acestea. Toți cei de față dădeau din cap și se uitau zimbând la el. Numai decât învățatul și-a căutat pălăria. A ieșit și s'a dus pușcă, cam rușinat de învățătura lui, adusă de pe tărâmurile străine.

Mihail Sadoveanu.

au constatat că glontele pătrunseseră deacurmezișul pietului, fără să atingă însă inima. Astfel e nădejde că bătrânul va scăpa de moarte.

Tinărul funcționar a și jurat, că nici odată nu va mai ținea la casa sa armă de foc. Bine-ar fi să învețe și alții din această tristă pățanie.

Un brazilian care învie morți.

— Minunile spiritistului Mirabelli. —

Intre domnet a ieșit de multă vreme un soi de vrăjitorie nouă, căreia i-se zice *spiritism*. Spiritiștii au niște mese de lemn fără cuie, pe cari le învârt și le ridică cu o putere necunoscută până acum. Ei spun că mesele le mișcă sufletele morților, pe cari li chiamă să le facă minuni.

Spiritiștii arată într'adevăr multe semne ciudate, pe cari nici cei mai mari învățați lumesti nu le pot tălmăci. Învățații bisericii spun însă, că spiritiștii își fac semnele lor cu ajutorul diavolului, care singur poate avea poftă să învrătească mese după comandă. Semnele le face Aghiută, ca să înșele pe oameni și să-i târbăcească de cap, stricându-le dreapta credință creștinească.

Acum vin știri, că în țara Braziliei din America trăiește cel mai mare spiritist al lumii.

Fratele lui Aghiută

se numește Mirabelli și după nume pare a fi italian. El cică scoală morți din morminte în carne și oase și li arată la doftori, dela cari cere să-i adeverească puterea.

În săptămânile trecute acest Mirabelli a a chemat la casa sa o comisie întregă de medici și de învățați, apoi le-a zis:

— Vă rog să cercetați bine toată casa, să vă convingeți că nu umblu cu înșelăciuni. Ați cercetat? Ei, acum vă rog să-mi spuneți, dacă ați cunoscut dumneavoastră pe sora doctorului din acest oraș?

— Această domnișoară a murit înainte cu câțiva ani.

— Adevărat este?

— Adevărat, — răspunse comisia. Știm unde este îngropată.

— Bine, — zise Mirabelli. Acum aveți să-o vedeți în carne și oase!

După acestea cuvinte spiritistul se întinse și căzu în somnul lui vrăjitoresc, apoi după câteva clipe

fata moartă apăru în mijlocul comisiei, vie, ziua în amiaza mare!

Doftorii și învățații au încremenit de uimire, iar vre-o câțiva și-au venit în fire și au început să cerceteze dacă arătarea este aievea sau ba?

Doftorii au prins-o de mână și i-au ascultat bătăile inimii! Era cu adevărat om întreg. Avea și haine cari se puteau prinde și pipăi. În clipa următoare:

Arătarea începu să vorbească...!

Își spuse întreagă povestea vieții și descoperi o mulțime de taine, cari mai târziu toate s'au adevărit. Doftorii au și fotografiat-o și au vorbit cu dârsa cum se vorbește cu toți oamenii.

La urmă, după multă vreme de vorbă, moarta se topi într'o negură și nu se mai văzu...!

Mirabelli mai făcu de multeori această arătare, luând mărturisiri dela 555 de medici și filozofi cari i-au văzut minunățiile. Toate gazetele americane scriu despre puterea lui Mirabelli, pe care-l socotesc cel mai mare spiritist al lumii întregi.

Brazilianul dracului mai are o ciudățenie nu mai puțin minunată. Se așează pe un scaun mare și greu, apoi cere să fie legat cu funii groase oricât de înodate. După ce este legat bine

se ridică în aer cu scaun cu tot și plutește în văzduh mai multe minute.

Nimeni nu poate tălmăci această putere a lui. El zice că îl ridică spiritele.

Mirabelli acesta, când este în somn de vrăjitorie știe să vorbească și să scrie în 37 de limbi, iar când e treaz abia vorbește în două limbi...!

Vestea lui Mirabelli a răzbătut firește și în Europa, dar învățații din partea noastră de lume sunt mai puțin crezători decât americanii și nu-i cred minunile. Pentru a-și dovedi însă puterea și în Europa, brazilianul a și plecat la drum spre Paris, unde sosește la sfârșitul acestei luni. Din Paris va merge la Berlin, apoi la Viena să-și faca arătările. Vienezii cumpără de pe acum bilete cu prețuri foarte mari, să vadă pe marele spiritist, care învie morți.

În ghiarele peirii.

— Întâmplare din viața marilor orașe. —

Un englez dintre aceia, cari, având bani cu nemiluita, călătoresc într'una, s'a oprit de curând la o mare casă de oaspeți din Elveția. A cerut o odaie potrivită și, obosit fiind de călătorie, s'a pregătit numai decât de culcare, că era seara târziu.

Așezându-se în pat și-a mai umplut odată pipa de tutun bun și doria să tragă câteva fumuri, până va răsfoi alene celea câteva gazete ce cumpăraseră la tren.

Cuțiuța cu chibrituri o avea pe măsuta de noapte de lângă pat. Se întinse deci, scoase un lemnuș și îl frecă pe dunga neagră a cutiei.

Trase cu mare plăcere celea dintâiu fumuri, apoi se afundă cu spatele în perna moale și se dete la cetit. A simțit însă foarte curând un miros de lână arsă și atunci își aduse aminte că aruncase chibritul aprins lângă pat, unde este de obicei covorașul moale pentru picioare.

— Uite domnule, că mă aprind cu mâna mea, — mormăi englezul și se întinse să caute și să stingă lemnușul aprins de pe covor.

Mâna de sub pat...!

Grozavă îi fu însă spaima când văzu de sub pat întinsă o mână mare și păroasă, care prinse lemnușul aprins și stingându-l, îl trase în întunerecul de sub pat...!

Englezul încremeni în clipa dintâi, apoi, desmetecindu-se, îi trecu ca fulgerul prin minte cumplita primejdie de care era amenințat.

Mâna cea păroasă de sub pat nu putea să fie a unei stafii, ci de ea trebuia să fie legat și un trup omenesc. Iar omul de colo, cine putea să fie? Vre-o poamă bună, la nici o întâmplare nu!

— E un făcător de rele — își zise englezul — care s'a ascuns aici în odaie înainte de intrarea mea, cu scopul vădit ca să mă gătuiască la noapte și să mă curețe de bani.

— Hotărât, e un tâlhar sub pat și așteaptă să adorm, ca să mă omoare. Cât ce am închis ochii mă curăță. Săraci părinții mei și sărac de viața mea!

Ce-i de făcut aici? Că de strig și fac țărăboi, până mă aud servitorii hotelului, tâlharul mă dă gata...! Dacă mă cobor din pat, să fug la ușă, când am pus piciorul jos, se și întind mâinile păroase ale ticălosului și se închează de gieznele mele. Mă răstoarnă la pământ și sunt isprăvit. Cu cât voi căuta acum să fac zgomot mai mare, cu atât mai repede mă va

ucide, ca să nu fie prins asupra faptului. Dacă tac și aștept, tâlharul crezând că am adormit, tot va sări asupra mea și tot moartea mă așteaptă...! De aici nu mai este scăpare.

Fiori de moarte.

— Doamne Dumnezeule — se tângui iarăși în sine sa nenorocitul englez — ce ți-am greșit de mă lași să pier într'un chip așa de ticălos? Cine m'a adus pe mine în acest hotel blastămat? Vai, nu puteam eu să stau binișor în castelul părinților mei, unde aveam de toate, și hrană și haine și fericire deplină și pază! Am venit să mor aici sugrumat de-un ticălos și nimica nu pot face să scap din starea grozavă în care mă gădesc. La 10 pași, în odaia vecină, și mai încolo, poate chiar la ușa mea pe gang, sunt slujitorii hotelului și eu nu pot scoate un cuvânt, să-mi mântui biata viață nenorocită... Doamne Doamne, de ce mă lași? Ce să fac? Cum să scap de tâlharul care poate răsări în fiecare clipă de sub scândurile așternutului meu?

Toate acestea gânduri văjăiră ca o moară în capul sârmanului englez, dar nu zise nici un cuvânt, ci, stând proptit într'un cot, cum fusese când s'a întins după chibrit, își ținea înădușită și răsufierea.

Gândurile îi aleargă prin minte ca o furtună și abia trecuseră două trei clipe de când se mișcase să stingă chibritul.

Mai rămase așa o clipă, apoi se întinse pe pernă, plimbându-și ochii pe șirele gazetei ce ținea în mâna stângă. Dar de cetit nici vorbă. Lumina electrică ardea pe măsuta de noapte, iar șirele gazetei se îngroșaseră și păreau lungi șireaguri de oameni îmbrăcați în haine cernite, cari petrec la groapă un mort...

Hotelul se liniștise. Nu se mai auziau nici pași pe coridoare, nici trăsuri în stradă, ci noaptea stăpânia tainică și mută. Singur ceasornicul de pe masă ticăia mărunț și măsura cu pași de gândac clipele cari se scurgeau pe nevăzute.

Pe dușmanul de sub pat îl dureau poate coastele de zăcere, căci în clipa următoare se urni puțin, ca o părere doar, și se auzi o răsuflare reținută.

Gândul mântuitor.

Englezul din pat se urni cu nepăsare și zise ca pentru sine, căscând prelung.

— De-acum să dorm și eu, că sunt obosit. Oi mai ceti mâine... Iar să ating și lampa...

— Ei, dar stai frate — zise englezul iarăși, — că n'am încuiat ușa și te pomenești că-i vine cuiva poftă să intre în odaia mea!

De sub pat se auzi, — într'adevăr, ori era numai părere? — un mormăit de mulțumire.

Englezul se ridică din pat și porni spre ușă cu pași largi și siguri, ca omul care se știe ferit de orice primejdie. Ajuns la ușă, învârti cheia din ușă de două ori, dar nu spre stânga, ci la dreapta, spre descuiere, căci ușa fusese încuiată. Și, în clipa următoare, ușa se și izbi de perete și englezul fu în gang, strigând cât putea:

— Ajutor! Ajutor! Săriți la hoț!

Tâlharul era păcălit. Slujitorii auziră strigătele și într'o clipă fură la ușa englezului.

— Ce este, milord?

— Ia căutați dumneavoastră colo la mine sub pat și vedeți. Un pasager care își betejește coastele pe podeaua tare. Dați-i un pat mai bun.

Tâlharul fu scos de sub pat cu mare alai și mărturisit totul. Se furișase sub pat cu gând de omor și de jaf. Însă englezul fu istet și-i păcăli.

Peste câteva minute tâlharul era dus la poliție legat în lanțuri, iar englezul sforăia în cel mai fericit somn din viața sa.

Primiri în institutele de învățământ din Blaj.

În ședința consistorială ținută în 17 August s'au făcut primirile în institutele de învățământ din Blaj. Sub acestea primiri se înțeleg primirile în seminar și în internate, căci înscrierile la școli (liceele de băieți și fete, școlile normale de băieți și fete) se fac în luna Septembrie precum s'a fost publicat în nr. 31 al gazetei noastre.

Seminarul teologic.

Valer Stoian, Ghijașa de sus; Traian Jacodi, Blaj; Filip Pop, Cașva; Emanuil Oros, Sânmi-clăuș; Ion Sâmpălean, Tritul de sus; Ioan Truța, Cisteiul român; Ioan O. Barna, Coșșa mare; Valer Deac, Roșia de Secaș; Dumitru Moldovan, Bernadea; Gheorghe Rusu, Micești.

Nicolae S. Chinezu, Iernuteni; Adrian Oțoi, Cetea; Iuliu Popa, Măhăceni; Petru Checiches, Lopadea; Alex. Dămian, Lunca; Valer V. Mureșanu, Petrești de sus; Iosif Rusu, Gogan-Varolea; Aurel Hirian, Gligorești; Viorel Merovan, Deleni-Indol; Silviu Branea, Peteleni; Vasile Harșa, Bozed; Nicolae Roman, Uroiul de câmpie; Eftrem Ganga, Crăciunelul de jos; Ioan Marcu, Cernuc; Aurel Rusu, Coșlar; Ioan Florea, Obreja; Aurel Meseșan, Hădăreni; George Raita, Șona; Simion Suci, Șermaș; Vasile Popa, Măhăceni; George Mureșan, Comșești; Ioan Roman, Oroii.

Gavril Moldovan, Brusturi; Mureșan Remus, Lupoia; Florentiu Pop, Papiu-Ilarian; Victor Napeu, Sohodol; Moise Ionașcu, Șona, Făgăraș; Nicolae Hăncu, Abuș; Ioan Bălgărădean, Micești; Ioan Comșa, Fofeldea; Aron Deac, Bord; Emil Dămian, Toldal; Ioan Jeler, Păingeni; Ștef. Miclăuș, Sălicea; Nicolae Hațegan, Cornești; Vasile Porime, Păucișoara; Lazar Lupu, Uilacul de Câmpie; Alexandru V. Goia, Bistra.

Internatul „Vancean” de băieți.

În internatul pentru liceeni, întemeiat de marele arhieru Ioan Vancea de Buteasa, s'au primit în total 150 de elevi. Între aceștia, unii, anumiți fiii preoților sărași și orfanii de preoți, au primit și reduceri mai mari sau mai mici de plată, după gândul marelui întemeietor. Iată lista tinerilor cari au fost primiți în internat cu scăzământ la taxele de întreținere:

Emilian Radu, Emil Tămaș, German Emil, Stanciu Pompiliu, Halmaghi Ștefan, Domșa Ioan, Maxim Iuliu, Șerban Petronius, Vancea Virgil, Sovaroși Pop, Suci Șt. Gheorghe, Mihăițan Ion, Dragomir Flaviu, Grama Victor, Todoran Mircea, German Nicolae, Crișan Ioan, Sestraș Dănilă.

Institutul Recunoștinții.

Primirea în internatul Institutului Recunoștinții (școlile de fete), din cauza lucrărilor cari sunt în curs, încă nu s'a putut face. Cererile sunt numeroase, însă noua clădire fiind încă în construcție, credem că nu vor rămâne părinți nemângâiați. La timpul său vom scrie și despre acestea primiri.

Noua biserică unită din Târgu-Mureș.

Târgu-Mureș este unul dintre cele mai pu-ternice orașe unite din Ardeal. Avem acolo o mulțime de fruntași, cari țin cu cea mai mare tărie la legea lor românească greco-catolică. Credincioșii uniți din Târgu Mureș au din vechi vremuri o biserică destul de frumoasă, care s'a dovedit însă neîncăpătoare pentru marele număr al închinătorilor. S'a hotărât deci zidirea unei noi biserici.

Locul noului Sion s'a ales în mijlocul orașului, aproape de primărie. Luni, în ziua de Sântămărie, s'a pus piatra de temelie, stujind în numele Înalt Preasfințitului Sale Mitropolitului Vasile Episcopul Nicolescu dela Lugoj, încununat de mulți preoți din Blaj, Târgu Mureș și jur. Dela Blaj a fost de față Sf. Sa Păr. canonic Dr. Alexandru Rusu și redactorul nostru Păr. Iuliu Maior, ca diacon. Foarte frumos și înălțător a fost cortegiul dela biserică veche la locul celei noi. Multe mii de credincioși în haine de mare sărbătoare au urmat pe Preasfințitul Arhieru.

După slujbele bisericesti Primăria din Târgu-Mureș a dat o masă în onoarea Arhierului și a oaspeților.

Din Bănat.

În frunțașă comună Cenadul-mare, județul Timiș-Torontal, de șase ani funcționează o cooperativă de consum și desfacere, înființată de preotul unit Victor Deciu.

Preotului ortodox Gheorghe Ionescu, nici de cum nu-i venea la socoteală, ca preotul unit să fie în frunțașă acestei cooperative, în jurul căreia erau grupați toți Românii din comună și lucrau în pace și înțelegere, deci căuta cu orice preț să delature dela conducerea cooperativei pe preotul unit.

În adunarea generală din acest an, în urma multelor uneltiri, preotul unit s'a retras din comitet, iar preotul ortodox a căutat să vâre la repezală în locul lui pe șeful pocăiților din comună, fiind astfel închisă calea preotului unit de-a ajunge cândva în comitet ori președinte.

Dacă un preot cu astfel de apucături gândește că poate să-și asigure întâietatea în fața lumii, atunci nu-l învidiem, și în felul acesta poate domina, dar nici atunci în ale credinței, fie ea chiar și cea ortodoxă.

Correspondentul.

Știrile Săptămânii.

Un doctor a împușcat pe tatăl său. Dela Bistrița ne vine vestea unei foarte triste întâmplări. Tânărul medic Dr. Octavian Budușan, însurat de curând cu o bucu-reșteancă, venise cu soția să-și cerceteze părinții. Vineri în 12 August bătrânii au avut o ceartă. Doctorul a luat parte mamei sale și într'un moment de uitare de sine, a scos revolverul și a tras asupra tatălui său. Bătrânul a căsădit numai decât într'un lac de sânge. Fiul ucigaș a fost arestat și dus la închisoare. Întreg orașul este cutremurat de cumplita fărâdelege a tânărului doctor.

A murit la primărie, pe când voia să facă un târg. Leopold Popper, directorul societății pe acții Energia din Cluj se afla tocmai în camera primarului Dr. Teodor Mihali, cu care făcea un târg pentru introducerea în oraș a tramvaielor, când deodată i-s'a făcut rău, și a murit spre spaima primarului și a celorlalți funcționari dela primărie. Directorul Popper suferea mai de mult de boală de inimă.

Dintr'o țigară. Orfanul Radu Nicoară dela orfelinatul din Câmpia Turzii și-a câștigat o țigară și chibrituri, și ca să nu-l vază nimeni, s'a urcat în podul grajdului. După ce și-a aprins țigara, chibritul l-a aruncat, fără să-și dea seama, într'o grămadă de surcele, cari s'au aprins. Orfanul, văzând cum se lăcește focul, a fugit îngrozit și a început a striga după ajutor. Dar flăcările se întindeau și s'au tot întins, până a ars coperișul grajdului.

Mare zarvă între muncitorii lumii întregi pentru condamnarea la moarte a celor doi anarhiști italieni din America.

În ziua de 15 April a anului 1920 în satul Southpaintre din Statele Unite Americane niște răufăcători necunoscuți au ucis și jefuit în drum pe casierul unei bănci. Răufăcătorii s'au așezat apoi în automobil și s'au făcut nevăzuți. A doua zi s'a întâmplat o asemenea fărâdelege și în Bridgewater. După două zile un italian a adus un automobil spre reparare la un mecanic din Bridgewater. A doua zi apoi a venit cu mai mulți alți italieni ca să-și ducă automobilul. Poliția a pus mâna pe doi dintre acești italieni, și anume pe Nicola Sacco și Bartholomeo Vanzetti. Ceilalți italieni au fugit.

La ascultare amândoi acești muncitori au tăgăduit fărâdelegea, cu toate acestea curtea cu jurați i-a condamnat la moarte pe baza mărturisirii unei fetițe de 18 ani.

De 6 ani acești doi italieni stau în temniță, așteptând în toată clipa ca să fie așezați în scaunul electric, dară muncitorii din lumea întreagă s'au rugat de președintele Statelor Unite ca să le lerte pedeapsa. După ce însă dl Coolidge a declarat că nu se mestecă în treburile judecătorilor, aceștia au hotărât ca în ziua de 11 August să-și așeze în scaunul electric. Muncitorii din toată lumea au declarat că nu vor lucra în ziua aceea și vor împiedeca omorirea celor doi italieni despre cari s'a dovedit că sunt și anarhiști.

Sărbii au împușcat un grănicer român.

În noaptea de 8 spre 9 August trei grăniceri români patrulau pe frontiera din apropierea Kikindei. Rătăcindu-se prin întunec, soldații noștri au apucat cu vre-o 100 de pași în țara sârbească. Jandarmii Sărbilor, simțindu-i, au împușcat asupra grănicerilor, omorând pe unul dintre ai noștri. O comisie a ieșit la fața locului, să satorcasă unde-i vinovăția.

Țigani cari jefuiesc mormintele.

Păzitorii cimitirului zis „Belu” dela București, au băgat de seamă că, dela o vreme încoace, criptele celea pompoase sunt deschise și jefuite. Stând la pândă în câteva nopți, păzitorii dimpreună cu poliția au pus mâna pe hoți. Ticăloșii erau o bandă de țigani, cari de mult timp se indeletniceau cu această „meserie”. În cocioabele lor din marginea Bucureștilor s'au aflat o mulțime de scumpeturi pe cari netrebnicii de borfași nu apucaseră încă să le vândă. Bun înțeles că borfașii mormintelor au fost turnați la gherlă.

Nu va mai fi clasa a patra la tren.

Direcțiunea căilor ferate a cerut îngăduință dela minister să se șteargă clasa a patra la trenuri. Ministerul s'a și învoit, astfel că în curând nu vor mai călători oameni în vagoane de vite. Era și vremea să se curme această rușine a țării noastre. Ar mai trebui acum să se scadă și prețul biletelor de clasa a treia, ca să poată drumări și sărăcimea după nevoile ei.

Copila omorâtă de șarpe.

Într'un sat din Basarabia, o copilă ca de 3 ani se juca afară, prin curte. Părinții copilei erau și ei pe aproape, cu treburi. Deodată fetișoara începuse să strige îngrozitor. Alergând la dânsa, tatăl copilei văzu cum o spurcăciune mare de șarpe se încolăcise de trupșorul fetei și o mușca de obraz. Copila înălțase ochii de spaimă și de durere. Omul luă o truchină de lemn și năvăli la șarpe. Numai cât nu putea lovi cu făcetele, că ar fi lovit și copila. Atunci se dete la luptă cu brațele și cu pumnii. În celea din urmă răzbi dihania și scoase copila din strânsoarea lui. Era însă prea târziu... Copila mu-

rise, cu fața toată acoperită de balele veninoase ale șarpelui. S'a adunat comuna întreagă să vadă grozăvia ce se întâmplase. Notarul satului a măsurat lungimea șarpălăului. El era peste trei metri de lung.

O găscă care ouă mai mult ca o găină. Găștele noastre ouă cam 25—40 de ouă la an. Este însă în Italia un fel de găscă, numită Romagnă, care este foarte bună ouătoare. Ea începe ouatul la vârsta de 6 luni. În anul cel dintâi ea ouă 90—110 ouă, iar de la anul al doilea până la al șaselea cam 100—120 ouă la an.

Un ou de găscă Romagnă cântărește cam 200—250 grame, pe când un ou de găină, care face cam 150 de ouă la an, cântărește abia câte 50 grame. Socoata e ușoară: 150 ouă de găină de câte 50 grame cântăresc laolaltă 7 kilograme și jumătate, pe când 110 ouă de găscă Romagnă, de 225 grame unul, face cu totul 24 kilograme și 750 grame, adică de trei ori mai mult.

Ouăle de găscă Romagnă se plătesc cu 20 de lei unul, așa că ouăle date de ea ar face 2000 lei.

Găscă Romagnă ouă și iarna, și are niște fulgi albi, frumoși, cari se vând de trei ori mai scump decât fulgii cenușii.

Dacă nu se pot vinde ouăle, le lăsăm să le clocească, și ni-se plătește, pentru că la patru luni bobocul de găscă Romagnă trage între 4 și 6 kilograme.

Găscă Romagnă este cu totul albă și are un mers foarte frumos. Are gâtul lung și puternic, ciocul frumos, baza ciocului roză, ochii albaștri. Nu are nici gușă, nici moț. Se crește ușor, cu cheltuială mică și se îmbolnăvesc rar.

Ministerul de agricultură ar trebui să le introducă și la noi în țară.

† **Medic Lt. Colonel Dr. Ilie Câmpian** ofițer al Coroanei României, ajut. Comdr. Spit. Mil. C. 6. A., fiul preotului unit Ioan Câmpian din Jabeșița, a încetat din viață după o scurtă suferință la 7 August a. c. ora 6 p. m. în anul al 50 al vieții și al 25-lea al fericitei sale căsătorii. A fost îngropat Marți la 9 August orele 4 p. m. în Cimitirul Central din Cluj. Dormi în pace suflet blând și nobil!

† **Preotul Vasile Coteșiu** din Mănașu, jud. Sălaj, un foarte harnic cetitor al gazetei noastre, a adormit în Domnul la 28 Iulie. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Poșta gazetei.

Roman Ilie, Șimleul Silvaniei. — Am primit suma de 130 Lei; abonamentul este plătit pe întreg anul 1927

Moldovan Octavian, Sighetu Marmației. — Suma de 40 Lei am primit-o și foaia merge regulat.

Târnavanu. — Poezia „Din strălătare“ are prea multe reminiscențe din poezii consacrate, de pildă strofa din urmă:

Și în serile de toamnă
Să-mi spună iarăș moșu
Povești cu Cosinzeana
Și cu împăratu roșu.

Caută să te dezbari de asemenea greșeli și mai trimite-ne.

Chiro Ioan, Prirul nou. — Suma de 100 Lei trimisă de D-voastră am primit-o și foaia merge regulat.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Casă de vânzare Strada Ioan M. Moldovan nr. 92.
informațiuni la REDACȚIA FOIL. (344) 2—?

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Inștiințare pentru părinți.

Taxa de întreținere în internatul liceului „Petru Maior“ din Gherla, este 9000 lei pe anul întreg. Pentru clasa I-a sunt 10 locuri gratuite pe seama elevilor cari în ziua de 14 Septembrie dimineața vor trece un examen de primire. Mai sunt 3 burse pentru celelalte clase. Elevii reflectanți vor înainta petiție, anexând certificatul școlar, de naștere, de vaccinare, de naționalitate și de bună purtare.

Diracțiunea

Liceului „Petru Maior“, Gherla.
1—1 (351)

S'a pierdut O MÂNZĂ de 3 ani, de culoare neagră. Cine a aflat-o să încunostințeze pe Ștef Simion I. Iovu din comuna Ohaba, județul Târnava-mică.
1—1 (338)

Publicație de licitație.

Se aduce la cunostință că Duminică în 21 August 1927 la ora 3 d.m. se va vinde prin licitație publică benevolă, moara sistematică cu teren cu tot din comuna Mihalț județul Alba, chiar în curtea acestei mori.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea în Alba-Iulia la adv. Dr. Dănil Tecău și în Mihalț la preotul Victor Aaron. (349) 1—1

Primăria orașului de reședință, Blaj

(352) 1—1
ad Nr. 142 1927.

Publicațiune de concurs.

Pentru complectarea postului de șef-coșar (hornar) la orașul de reședință Blaj, se publică concurs.

Invităm pe toți ceice doresc să ocupe acest post, să-și înainteze cererile cu toate actele necesare, la Primăria orașului de reședință Blaj, serv. adm., cel mai târziu până la 15 Sept. 1927.

Postul este a se ocupa cu data de 16 Septembrie 1927.

Blaj, la 15 August 1927.

PRIMAR: Șeful serv. adm.; secretar:
(ss) Șt. Dragoșiu (ss) C. Pascu

Diracțiunea cooperativei Teke vidéki hitelsövetkezet mint Országos Központi tagja aduce la cunostință generală că în adunarea generală ținută în 7 August 1927 a hotărât lichidarea Cooperativei și roagă pe toți acei cari sunt interesați cu capital sau credite să anunțe Diracțiunea Cooperativei până în 1 Octombrie 1927. Pentru pretenziuni cerute și insinuate după aceasta dată Diracțiunea nu ia nici o răspundere.

Teaca la 7 August 1927.

Diracțiunea

Teke vidéki hitelsövetkezet mint az Országos központi hitelsövetkezet agja
(350) 1—1
Mihail Moldovan Ioan Szentpéteri

Aviz

Subsemnatul cu onoare aduc la cunoștință că mi-am deschis birou advocațional în Dumbrăveni (fost Ibașfalău) Jud. Târnava mică în str. Avram Iancu nr. 6

Cu stimă

(346) 2—2

Dr. MIHAIL MOHAI

Bucuria tineretului!

A ieșit dela tipar și se află de vânzare la Librăria Seminarului din Blaj, o prea frumoasă culegere de strigături și cântece din popor, zisă:

De pe Secaș

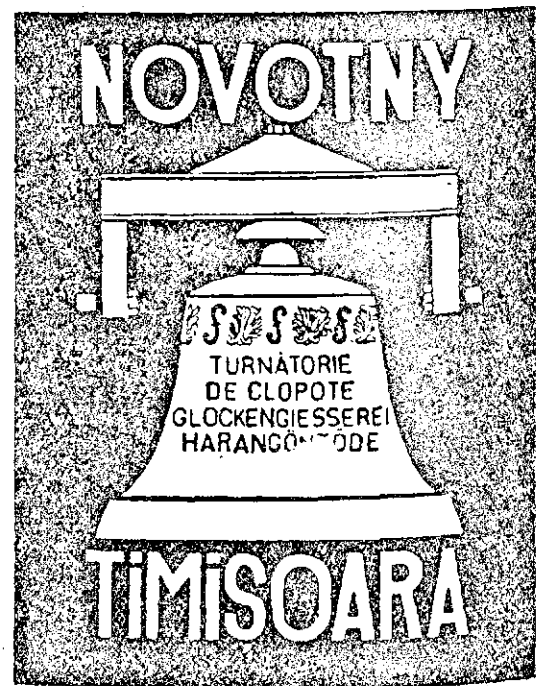
Cântece și strigături românești de cari cântă fetele și feciorii, și strigă la joc, date la tipar de

ALEXANDRU LUPEANU-MELIN
profesor la școlile din Blaj.

Cartea cuprinde: 160 de cântece și strigături, dintre acelea cari n'au fost tipărite niciodată, apoi câteva foarte frumoase cântece bătrânești, ca povestea lui Oprea Ardeleanu, și altele.

Prețul 8 lei, cu poșta cu tot 10 lei.

Cartea se cere dela
Librăria Seminarului din Blaj

Strada Lunei 4. Fondat în 1872.

Turnătorie de clopote cea mai mare din țară.

RECLAMA

„este sufletul comerțului“